

Editorial

Conta Nabokov que la literatura no nasqué el dia que un xaval arribà corrent de la vall neandertal cridant «el llop, el llop» amb un enorme llop gris trepitant-li els talons, sinó el dia que un xaval arribà cridant «el llop, el llop» sense que el perseguida cap llop. La mentida com a origen de la ficció, que, com explica Teresa Duran en l'article que obre el dossier d'aquest número, és una gènesi vinculada a la imaginació i a la capacitat de fantasiejar; Duran hi conta el camí que duu de la literatura oral a la textual fins a arribar a l'era de la imatge. Un dels primers encontres dels xiquets amb la fantasia és, precisament, a través de l'imaginari popular que Joan de Déu Prats mostra en un text habitat per ogres, bruixes, donyets i altres éssers sobrenaturals amb noms locals, com el Papu, la Cuca Fera o els menairons.

Categories com ciència-ficció, terror, surrealisme o *non-sense* resulten ja imprecises per a descriure l'explosió creativa dels últims anys i la consegüent hibridació dels gèneres fantàstics juvenils –i també d'adults–, tal com explica, unes pàgines més endavant, Ricard Ruiz Garzón. Nous autors, noves col·leccions, el Festival 42 que ha celebrat la segona edició, institucions com la Societat Catalana de Ciència-Ficció i Fantasia, espais virtuals, tertúlies, premis, clubs de lectura... L'auge de les distopies, de la fantasia èpica i d'altres tipus de narrativa no realista s'evidencia en l'article de Miquel Codony, que tanca un dossier que es complementa amb l'entrevista a l'escriptora Laia Longan, per Pep Molist, i amb una selecció de més d'una vintena d'àlbums i llibres il·lustrats en què regna la fantasia, escollits per Glòria Gorchs. A banda, en el reportatge, Mariona Trabal reivindica el paper fonamental que desenvolupen les biblioteques escolars i explica la situació complicada que travesen actualment a Catalunya. I, a més de la secció «Quatre estrelles», que ara recull els llibres millor valorats per *Faristol* en l'últim mig any, el número es completa amb l'homenatge a Xesc Barceló que ha escrit Enric Gomà.

Després de la mort tràgica i sobtada de Bernat Cormand, director de la revista, *Faristol* havia de prendre necessàriament un nou camí que va començar amb els números 94 i 95, coordinats per Joan Portell i Pep Molist, dos autors que han acceptat formar part del consell de redacció actual, juntament amb l'il·lustrador Kim Amate, la professora d'Educació Visual i Plàstica de la Facultat d'Educació de la UB Emma Bosch, la bibliotecària i experta en LIJ Glòria Gorchs i la mestra i bibliotecària escolar Mariona Trabal. Agraïsc a tots ells la implicació amb què hi treballen, perquè sense la seua experiència i saviesa aquest número no hauria estat possible. Voldria agrair també a Lluís Zendrera, president de l'Ibbycat, a Marta Roig, secretària tècnica, i a tots els membres de la Junta i del comitè executiu d'aquesta organització l'oportunitat que m'han donat de participar en l'aventura que representa realitzar *Faristol*, una publicació híbrida que, a més dels dos números anuals en paper, ofereix, cada dilluns en format digital, una opinió argumentada dels títols de LIJ publicats en l'àmbit lingüístic català, una tasca apassionant i gens senzilla –destriar el gra de la palla– que porten a terme els crítics de la revista, coordinats per Natàlia Martínez. Rep amb entusiasme el relleu en la direcció de *Faristol* amb la voluntat de continuar el valuós llegat de Bernat Cormand i del seu consell de redacció, i també de tots aquells que els precediren, entre els quals voldria esmentar Teresa Duran, que renovà la publicació i creà l'equip de crítics, i Joan i Pep, que m'invitaren a formar-ne part ja fa més de dèsset anys.

I ara, a l'altre costat de la pàgina, esperen dracs, fades, robots, éssers biònics i un enorme llop gris que trepitja els talons d'un xiquet fantasiós. ●

Arantxa Bea
directora de *Faristol*

